

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การนิเทศการพยาบาล เป็นกิจกรรมสำคัญของพยาบาลระดับบริหาร ได้แก่ ผู้ตรวจการพยาบาล หัวหน้าหอผู้ป่วย ซึ่งต้องหมุนเวียนกันเพื่อทำหน้าที่ในเวรบาย (Evening shift supervisor) ผู้ตรวจการพยาบาลและหัวหน้าหอผู้ป่วยในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะมีแต่ประสบการณ์ แต่ไม่มีหลักวิชาการบริหารและนิเทศงานที่ถูกต้อง (วิเชียร ทวีลาภ, 2527) ปัจจุบันสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติวิชาชีพของพยาบาล ได้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เป็นต้นว่ามีผู้ประกอบการวิชาชีพทางสุขภาพเพิ่มขึ้นทั้งประเภทและเทคโนโลยีทางการแพทย์ ทฤษฎีการพยาบาลและการแพทย์ ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงในบทบาทของผู้ประกอบวิชาชีพทางสุขภาพเหล่านี้ เป็นสาเหตุที่ทำให้พยาบาลวิชาชีพจำเป็นต้องเพิ่มคุณและพัฒนาพยาบาล ตลอดจนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติงานที่นำไปสู่การพยาบาลที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความจริงทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพราะงานพยาบาลเป็นงานบริการที่ต้องใช้วิธีการดำเนินงานได้หลาย ๆ วิธี ตามความเหมาะสม เช่น งานที่ต้องใช้ทักษะในการพยาบาลผู้ป่วยอย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ต้องใช้วิธีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติอย่างละเอียดทุกขั้นตอน นอกจากนี้จะต้องมีความสามารถในการเป็นผู้นำและการจัดการซึ่งภาวะผู้นำและการจัดการนี้เป็นกระบวนการที่สำคัญต่อการปฏิบัติวิชาชีพของพยาบาลทุกคนไม่ว่าบุคคลเหล่านั้นจะอยู่ในตำแหน่งบริหารหรือไม่ (พวงรัตน์ นุญญาณรงค์, 2535)

เนื่องจากงานบริการพยาบาลเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง จึงต้องแบ่งช่วงเวลาในการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็น 3 ผลัด สลับกันไป คือ เวรเช้า เวรบาย และเวรดึก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการนิเทศก์หมุนเวียนเวลาปฏิบัติงานเป็นผลัด (Rotating shift) ดังที่ พวงรัตน์ นุญญาณรงค์ (2525) ได้อธิบายว่า "พยาบาลนิเทศก์ในเวรวิกาลมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าในเวลากลางวัน อาจสำคัญกว่าถ้าได้พิจารณาถึงขอบเขตความรับผิดชอบกันอย่างจริงจัง พยาบาลนิเทศก์ในเวลาบาย-ดึก

จะปฏิบัติหน้าที่ในรูปของผู้ช่วยหัวหน้าพยาบาลก็อาจกล่าวได้ ดังนั้นการคัดเลือกบุคคลสำหรับทำหน้าที่นี้ ควรจะได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ ในปัจจุบันบุคลากรพยาบาลมักไม่ให้ความสำคัญไว้วางใจกับพยาบาลนิเทศก์ เวรบาย-ติก ด้วยเหตุผลมากมายหลายประการด้วยกันที่บ่งบอกคือ พยาบาลนิเทศก์ เวรบาย-ติก มักจะเป็นบุคคลที่ปฏิบัติงานในเวลากลางวันได้ไม่เต็มที่" และจากงานวิจัยของ พวงเพ็ญ ชุณหพราน (2520) พบว่า พยาบาลนิเทศก์หรือผู้ตรวจการพยาบาล เวรบาย-ติก จะทำหน้าที่แตกต่างไปจากเวลากลางวัน คือ ในโรงพยาบาลบางแห่ง ผู้ตรวจการพยาบาลต้องทำหน้าที่บางอย่างด้วย เช่น ทำหน้าที่แทนเจ้าหน้าที่ห้องยา การเงิน ห้องอาหาร ควบคุมระเบียบของโรงพยาบาลให้ดำเนินไปอย่างเคร่งครัด และทำหน้าที่ตรวจเช็คจำนวนผู้ป่วยและจำนวนบุคลากรพยาบาลที่ขึ้นปฏิบัติงานในยามวิกาล การแต่งกายเรียบร้อยถูกระเบียบหรือไม่ ส่วนหน้าที่ที่ผู้ตรวจการพยาบาลควรจะทำมากที่สุดคือ มาตรฐานการพยาบาล การประเมินผลการตรวจเยี่ยมผู้ป่วยในหอผู้ป่วย การคำนึงถึงสภาพผู้ป่วย ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานบางแห่ง อาจต้องการบุคลากรและความช่วยเหลือกลับถูกมองข้ามไป

พยาบาลผู้ซึ่งได้รับการยกระดับขึ้นเป็นผู้ตรวจการพยาบาลมักไม่ได้รับการเตรียมตัวในด้านการบริหารและในด้านฝึกหัดในการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น แต่มุ่งง่วนไปในด้านงานธุรการมากกว่างานที่ต้องเกี่ยวข้องกับบุคลากรพยาบาลผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งความจริงหน้าที่สำคัญของผู้ตรวจการมี 2 ประการ คือ ดูแลให้พยาบาลปฏิบัติงานการพยาบาลให้ดีที่สุด และสอนแนะนำงานแก่เจ้าหน้าที่ไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจมีสาเหตุจากผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของผู้ตรวจการพยาบาล เวรบาย-ติก ไม่มีนโยบายชัดเจน ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร ดังที่งานวิจัยของ สุรินทร์ สมรรถกิจขจร (2518) พบว่า นอกจากผู้ตรวจการพยาบาลจะขาดความรู้ด้านการนิเทศ และความชำนาญในการใช้เครื่องมือในการให้บริการพยาบาลแล้วยังขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร ซึ่งเห็นได้จากที่นโยบายหน่วยงานขาดความแน่นอน โครงสร้างงานไม่ชัดเจน งบประมาณจำกัด ส่วนงานวิจัยของ อรพันธ์ เจริญผล (2518) พบว่า จำนวนหน่วยงานที่ให้ผู้ตรวจการพยาบาลรับผิดชอบมีมากเกินไป และการคัดเลือกผู้ตรวจการพยาบาลไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอน และต่อมงานวิจัยของ ดวงจันทร์ ทิพย์ปรีชา (2529) พบว่า ขอบข่ายหน้าที่การนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลไม่ได้กำหนดหรือกำหนดไม่ชัดเจน ผู้ตรวจการพยาบาลมีความรู้สึกขาดอิสระในการนิเทศงานขาดความรู้ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการพยาบาล และวิเชียร ทวีลาภ (2521) ได้ให้ข้อสังเกตไว้ใน

เอกสารการประชุมเชิงวิชาการเรื่อง การניתศงานว่า อาจเกิดจากความไม่พร้อมในการเข้ารับตำแหน่ง เพราะไม่ได้รับการอบรมหลักและวิธีการบริหาร และนางทอง เจริญศักดิ์ (2519) ได้สรุปผลการวิเคราะห์อุปสรรคในการניתศงานสาธารณสุขว่า ไม่มีแผนการניתศ ไม่มีแนวปฏิบัติ ไม่มีตารางการทำงาน ไม่มีการมอบหมายหน้าที่แน่นอน ผู้ตรวจการพยาบาลขาดความรู้ที่จะไปทำการניתศ เฉพาะด้านเทคนิค ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ ผู้ปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบน้อยมาก และขาดการกำหนดเป้าหมายหรือมาตรฐานของงาน

สำหรับการניתศของผู้ทำหน้าที่ตรวจการพยาบาลเวรป่วยให้มีประสิทธิภาพ พวงรัตน์ บุญนารักษ์ (2525) ควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้

1. รับรายงานและให้รายงานอย่างถูกต้องเหมาะสม และเพียงพอเพื่อการพยาบาลที่ต่อเนื่องกันตลอด 24 ชั่วโมง
2. ภาวะการที่ไข้มักจะเกิดขึ้นในตอนบ่าย จึงควรได้รับการวิเคราะห์และให้ความใส่ใจเป็นพิเศษมากกว่าในเวลาอื่น ๆ ซึ่งอาจมาจากหลาย ๆ สาเหตุด้วยกัน
3. ภาวะแทรกซ้อนหลังการผ่าตัด มักจะเกิดขึ้นในเวลาบ่าย
4. เวลาเยี่ยมของญาติก็จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาบ่าย พยาบาลเวรป่วยจึงมีโอกาสที่จะพบญาติและมีโอกาสในการแนะนำด้านสุขภาพอนามัย
5. พยาบาลที่ปฏิบัติงานเวรป่วย อาจจะได้เตรียมเครื่องใช้สำหรับพยาบาลเวรพักได้
6. การสั่งการรักษาหรือยาต่าง ๆ ก็มักจะกระทำในเวลาบ่าย
7. การเตรียมผู้ป่วยเพื่อการผ่าตัดทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ก็จำเป็นต้องกระทำในเวลาบ่าย
8. การตรวจเยี่ยมผู้ป่วยหนักและผู้ป่วยใกล้จะมรณะ ควรจะได้กระทำในเวลาบ่ายด้วย เพราะผู้ป่วยมักจะเกิดความรู้สึกผิดปกติรุนแรงในเวลานี้

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีการเจาะจงกิจกรรมการניתศในเวรนอกเวลาน้อยมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารยังไม่เห็นความสำคัญในการเตรียมผู้ตรวจการพยาบาลนอกเวลาราชการ โดยเฉพาะในเวรป่วย ขาดการจัดระบบการปฏิบัติงานด้านการניתศในช่วงเวรต่าง ๆ ดังนั้นเพื่อให้งานניתศของผู้ทำหน้าที่ตรวจการพยาบาลเวรป่วยบรรลุวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการนิเทศของผู้ทำหน้าที่ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย เพื่อจะได้นำไปใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะเอื้ออำนวยและส่งเสริมให้ผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่ายเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน สามารถนิเทศการพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. สร้างรูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย และนำไปใช้เป็นคู่มือในการนิเทศการพยาบาลเวรบ่าย
2. ทดสอบผลของการใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่ายที่สร้างขึ้น ในเรื่อง
 - 2.1 พฤติกรรมการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย ก่อนและหลังใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย
 - 2.2 ความพึงพอใจของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่ายต่อการใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย
 - 2.3 ความพึงพอใจของพยาบาลประจำการเวรบ่าย ต่อการนิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย

แนวเหตุผลและสมมติฐานการวิจัย

การนิเทศการพยาบาลเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการบริหารงานอย่างมาก ไม่สามารถแยกออกจากกันโดยเด็ดขาดได้ ดังนี้ พงษ์รัตน์ บุญญารักษ์ (2525) กล่าวว่า "การนิเทศการพยาบาลเป็นกิจกรรมสำคัญของพยาบาลซึ่งทำหน้าที่บริหาร" และ การนิเทศการพยาบาลเป็นบริการที่มุ่งปรับปรุงการปฏิบัติพยาบาลโดยการแนะนำ ส่งเสริม กระตุ้น และชักจูงบุคลากรทางการพยาบาล เพื่อการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน อันจะก่อให้เกิดผลดีต่อการให้บริการพยาบาลหรือจะพูดง่าย ๆ ว่าเป็นการช่วยเหลือบุคคลเพื่อเพิ่มพูนคุณภาพของงาน (สุลักษณ์ มีชูทรัพย์, 2530) และ ประพนอม โอทกานนท์ (2529) ได้กล่าวถึงปัจจัย 3 ประการนี้ จะส่งเสริมความสำเร็จของการนิเทศการพยาบาล

คือ ประการแรก ผู้ให้การนิเทศต้องมีความรู้ความสามารถ มีเจตคติที่ดีและมีทักษะทางการนิเทศการพยาบาล ประการที่สอง ผู้รับการนิเทศต้องมีความเข้าใจมีเจตคติที่ดีและมีทักษะในการฟัง การอ่าน การโต้ตอบ ประการที่สาม สภาพแวดล้อม ซึ่งได้แก่ โครงสร้างนโยบาย ระบบการจัดการ ระบบการสื่อสารและการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับต่าง ๆ

การนิเทศงานถึงแม้จะได้มีการวางแผนเป็นขั้นตอนอย่างดีแล้ว แต่เมื่อนำไปปฏิบัติ อาจไม่ได้ผลตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ อาจเนื่องจากผู้นิเทศก็ขาดความรู้ ความสามารถและขาดคุณลักษณะของการเป็นผู้นำที่ดี ทำให้ไม่ได้รับความเชื่อถือจากผู้รับการนิเทศ และ Lewis (1972) ได้กล่าวถึงอุปสรรคของการนิเทศไว้ดังนี้ ผู้นิเทศที่ประสบความสำเร็จในการนิเทศถึงร้อยละ 90 เนื่องจากการมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานและผู้นิเทศที่ไม่ดี ผู้ปฏิบัติงานขาดความไว้วางใจ ขาดความเชื่อถือในตัวผู้นิเทศ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดงานบ่อย มาทำงานสาย อัตราการลาออกเพิ่มขึ้น ผลผลิตลดลง และ Kron (1976) ได้กล่าวถึงการนิเทศการพยาบาลว่า พยาบาลทุกระดับจะต้องร่วมมือปฏิบัติงานเพื่อให้บริการด้านสุขภาพแก่ผู้รับบริการมีคุณภาพ บรรยากาศในการปฏิบัติงานอบอุ่น ร่าเริง เป็นไปอย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง จึงจำเป็นต้องมีผู้ประสานงาน กระตุ้น ส่งเสริม และอำนวยความสะดวก เพื่อปรับปรุงสภาพการปฏิบัติงานให้ทันเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาในการปฏิบัติงาน ผู้นิเทศก็ไม่เพียงแต่ติดตามดูแลการปฏิบัติงานเท่านั้น แต่ผู้นิเทศก็ต้องสามารถเร่งเร้า บุคคลให้ปรารถนาที่จะทำงานด้วยความสมัครใจ และ Blaks and Mouton (อ้างถึงใน เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2529) การบริหารที่มุ่งสัมพันธ์และมุ่งงานสูงเท่าเทียมกันแบบ 9,9 โดยมีประเด็นสำคัญคือ ความต้องการของคนทำงานและความต้องการขององค์การจะไม่ขัดแย้งกัน และผลสำเร็จของงานเกิดจากความรู้สึกลึกซึ้งของผู้ปฏิบัติงานในการที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกโดยยึดเป้าหมายขององค์การ ผู้บริหารแบบนี้ถือว่าตนเป็นเพียงผู้สอน แนะนำ หรือให้คำปรึกษา แก่คนทำงานเท่านั้น แต่อำนาจวินิจฉัยสั่งการและอำนาจบังคับบัญชายังคงมีอยู่

จากเหตุการณ์ดังกล่าว การนิเทศการพยาบาลมีความสำคัญยิ่งในองค์การสุขภาพ โดยเฉพาะตัวผู้นิเทศเองก็ต้องมีรูปแบบในการนิเทศที่ชัดเจน กิจกรรมในการนิเทศ 8 กิจกรรม ได้แก่ การรับเวร การเยี่ยมตรวจ การสอน การให้คำแนะนำปรึกษา การแก้ปัญหา การสังเกต การร่วมมือปฏิบัติ และการส่งเวร แต่ละกิจกรรมต้องมีกระบวนการ

นิเทศ 3 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติ และการประเมินผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติพยาบาลในเวรป่วย บุคลากรปฏิบัติงานน้อยลง ไม่มีหัวหน้าหอหรือผู้บริหารระดับต้นที่จะเป็นที่ปรึกษา เมื่อมีปัญหาในการปฏิบัติงาน ผู้ตรวจการพยาบาลหรือผู้นิเทศก์เวรป่วยจะต้องมีบทบาทแทนหัวหน้าหอผู้ป่วย หรืออาจปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้ากองการพยาบาล ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานไว้ว่า

1. พฤติกรรมการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วยภายหลังการใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย มีการปฏิบัติตามรูปแบบมากขึ้น
2. ความพึงพอใจของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย ภายหลังการใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย
3. ความพึงพอใจของพยาบาลประจำการเวรป่วย ต่อการนิเทศโดยใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย สูงกว่าไม่ได้ใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย

ขอบเขตในการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย ในโรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การนำรูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วยไปใช้ในการนิเทศการพยาบาลเวรป่วย และการนิเทศโดยไม่ได้ใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย ตามรูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย ความพึงพอใจของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย ที่ใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย และความพึงพอใจของพยาบาลประจำการเวรป่วยที่ได้รับการนิเทศโดยผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย ที่ใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้ถือว่า ผู้ตรวจการพยาบาล เปรียบปฏิบัติกิจกรรมการนิเทศตามสภาพการณ์ที่เป็นจริง
2. การปฏิบัติกิจกรรมการนิเทศ เปรียบเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามถือว่าเป็นความจริงตามการรับรู้ของผู้ตรวจการพยาบาล เปรียบ และพยาบาลประจำการ เปรียบ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนา หมายถึง การสร้างรูปแบบใหม่ในการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาล เปรียบ ประกอบด้วย 8 กิจกรรม ได้แก่ การรับ เปรียบ การเยี่ยมตรวจ การสอน การให้คำแนะนำปรึกษา การแก้ปัญหา การสังเกต การร่วมมือปฏิบัติ และการส่ง เปรียบ โดยใช้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการทำงานของผู้นำ มุ่งคนและมุ่งงาน ของ เปรียบ และ มุตตัน แบบ 9, 9 (Blake and Mouton, 1981) ซึ่งครอบคลุมความรับผิดชอบตามขอบเขตของผู้ตรวจการพยาบาล เปรียบ

รูปแบบการนิเทศ หมายถึง โครงสร้างและกระบวนการปฏิบัติการนิเทศการพยาบาลที่ประกอบด้วย การปฏิบัติการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาล เปรียบ โดยมีกิจกรรมที่เป็นองค์ประกอบในโครงสร้าง 8 กิจกรรม คือ การรับ เปรียบ การเยี่ยมตรวจ การสอน การให้คำแนะนำปรึกษา การแก้ปัญหา การสังเกต การร่วมมือปฏิบัติและการส่ง เปรียบ โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศคือการวางแผนการนิเทศ การดำเนินการนิเทศ และการประเมินผลการนิเทศ

รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาล เปรียบ ใช้แนวคิดของ เปรียบ และ มุตตัน (Blake and Mouton, 1981) คือ ให้โอกาสตัดสินใจด้วยตัวเอง สร้างบรรยากาศในการทำงานที่สะดวก ปลอดภัย กระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น ช่วยเหลือในการแก้ปัญหา ให้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ให้การยอมรับ ให้การชมเชย สอนงาน แนะนำวิธีการทำงาน ให้โอกาสได้แสดงจุดเด่นของความสามารถ ให้โอกาสได้ปฏิบัติงานที่มีความสำคัญ ทำความรู้จักกับ

พยาบาลประจำการเป็นรายบุคคล สนใจความต้องการของพยาบาลประจำการเป็นรายบุคคล ตามแบบ 9, 9 ให้ความสำคัญของคนและงานเท่าเทียมกัน

การใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย หมายถึง การที่ผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย นำรูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่ายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไป เป็นคู่มือในการปฏิบัติการนิเทศการพยาบาลในเวรบ่าย

ผลของการใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังที่มีการใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย ในงานวิจัยนี้จะพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นใน 3 ข้อ คือ พฤติกรรมการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย ความพึงพอใจของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่ายที่มีต่อรูปแบบการนิเทศ และความพึงพอใจของพยาบาลประจำการเวรบ่ายที่ได้รับการนิเทศโดยผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่ายที่ใช้รูปแบบเป็นคู่มือในการนิเทศ

พฤติกรรมการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย คือ การปฏิบัติการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรบ่าย ที่กำหนดไว้ตามกระบวนการนิเทศซึ่งประกอบด้วยการวางแผนการนิเทศ การดำเนินการนิเทศ การประเมินผลการนิเทศ โดยการสังเกตพฤติกรรมรวมของกระบวนการนิเทศและวิธีปฏิบัติการนิเทศที่กำหนดไว้ในขั้นการดำเนินการนิเทศ

การวางแผนการนิเทศ หมายถึง การกำหนดแนวทางปฏิบัติในอนาคตเกี่ยวกับการนิเทศการพยาบาล ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ คือ การศึกษาปัญหาและความต้องการ การกำหนดวัตถุประสงค์ การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการวางแผน และการกำหนดแนวทางการประเมินผลการนิเทศ โดยเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร

การดำเนินการนิเทศ หมายถึง การจัดให้มีกิจกรรมการนิเทศ 8 กิจกรรม ดังนี้ การรับเวร การเยี่ยมตรวจ การสอน การให้คำแนะนำปรึกษา การแก้ปัญหา การสังเกต การร่วมมือปฏิบัติ และการส่งเวร

การประเมินผลการนิเทศ หมายถึง การรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติกิจกรรม 8 กิจกรรม คือ การรับเวร การเยี่ยมตรวจ การสอน การให้คำแนะนำปรึกษา การแก้ปัญหา การสังเกต การร่วมมือปฏิบัติ และการส่งเวร ที่ได้ปฏิบัติไปแล้วมาทบทวน

เพื่อหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขการนิเทศการพยาบาลเวรป่วย ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ความพึงพอใจของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย หมายถึง ความชื่นชอยินดีของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย ที่มีต่อการใช้รูปแบบการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย

ความพึงพอใจของพยาบาลประจำการเวรป่วย หมายถึง ความชื่นชอยินดีของพยาบาลประจำการเวรป่วยที่ได้รับการนิเทศ โดยผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย

ผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย หมายถึง พยาบาลวิชาชีพที่ทำการนิเทศการพยาบาล โดยได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นิเทศการพยาบาลตั้งแต่เวลา 16.00 น. - 24.00 น. ของวันเดียวกัน ได้แก่ หัวหน้าหอผู้ป่วย รองหัวหน้าหอผู้ป่วย หมุนเวียนสลับกันเข้าเวรตรวจการพยาบาลเวรป่วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ข้อมูลสถานการณ์จริงของการปฏิบัติการนิเทศของผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วย
2. ผู้ตรวจการพยาบาลเวรป่วยจะได้มีการปรับปรุงวิธีปฏิบัติการนิเทศในเวรป่วย
3. หน่วยงานจะได้มีรูปแบบการเตรียมผู้ตรวจการพยาบาลเพื่อปฏิบัติงานในเวรป่วย